

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha

by Rabbi Dovid Horwitz

Mikeitz 5784

Issue 8

In loving memory of Joshua Carr z"l on his second Yartzheit

Our Parsha opens with the strange expression, "And it was at the "keitz", end, of two years and Paroah dreamed a dream." The Sifsei Chachamim explains that the choice of words implies that Paroah's dream was calculated to coincide with exactly two years from a certain event. What was that event? Rashi explains at the end of last week's parsha, that Yosef was meant to come out of prison (for a crime he did not commit) at the time that the butler and baker dreamt their dreams. But because Yosef told the butler to mention his plight to Paroah, Hashem punished Yosef with another two years in prison.

Yosef should have realized that the unlikelihood that a butler of Paroah would turn to a lowly Jewish slave to interpret his dream, was a sign from Hashem that Yosef's freedom was imminent, without Yosef having to ask the butler to remember him to Paroah.

On some very high level of faith, Yosef was out of line for involving himself in his own release by making this request of the butler and therefore Yosef needed to spend another two years in prison, until he learned beyond the shadow of any doubt that his freedom was entirely in Hashem's hand and not in his own hands.

The opening words in this week's parsha come to tell us that Hashem calculated the extra two years with the utmost precision. Only Hashem knew how much extra time Yosef needed to be imprisoned in order to atone for his slight in faith, and not an extra second was added to his required sentence.

In fact, some commentators explain that Paroah actually dreamt the same dream every single night of the last two years, yet it was only this time that he remembered the dreams upon awakening.

This teaches us that Yosef's redemption was already in play, waiting to be actualized over the past two years, and it was only due to Yosef's unreadiness, that his redemption did not blossom sooner.

We learn from this episode that everything that happens to us in this world, for good or for bad, has been carefully calculated and determined by Hashem for our own good.

If Hashem deems it necessary that one needs to suffer difficulty like Yosef, then He relieves that difficulty the millisecond it is no longer required. He does not allow us to suffer one iota more than is necessary. This is why the Torah uses the word "mikeitz", to imply that the end of Yosef's added punishment was complete, and now the catalyst for redemption, Paroah's dream, is suddenly remembered when he awakens!

We learn another amazing insight from this parsha. If you were asked how long, if at all possible, would it take for a famous criminal who was serving a life sentence in jail, to work his way up to becoming president of the United States, I am sure the answer would not be a single day!

Yet, Yosef went from being the most infamous criminal in Egypt to president of the Empire in a single day!

Hashem not only has the power to relieve our suffering in a millisecond, He also has the power to elevate us and make us victorious in a single day. As we read in Hallel, "He lifts us up from poverty, raises us from the ash heaps of history to the pinnacle!"

This was illustrated in the miracle of Chanukah and will also, please G-d, be seen in our current battles as we vanquish the evils that threaten to annihilate us.

There is a "keitz", a time, for everything. There is a calculated time for war and a calculated time for salvation. Let's pray it comes soon!

There is a "keitz" for how long we live in this world too. For reasons we can't fathom, Joshua Carr left this world as a pure soul, at the tender age of 22 years old. Hashem allocated the exact number of years, months, days and seconds to Joshua that was required in order to fulfill the mission for which he was created. We miss him dearly and wish the Carr family a keitz to their sorrow and pray that they should only experience nachas and joy from their entire family!

Minyanim at the kollel Mincha 12:50 16:28

Shacharis 7:00 8:15 Maariv 16:58 18:00 20:00

RCK & Connections Foundation

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה

פרשת "מקץ" התשפ"ד

לעילוי נשמת חברנו הרב יצחק ברכיה בן ניסן אריה הכהן

פינת ההלכה

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: האם מותר לאפות לחם חלבי? (כגון שהוסיפו חלב לעיסה)

תשובה: חכמים אסרו להכין לחם חלבי או בשרי, וזאת מחמת חשש מכשול שהרי הרגילות היא שהלחם הוא פרווה, והלחם הוא מאכל בסיסי שנאכל ביחד עם מאכלים בשריים או חלביים, ואם נבוא להכין לחם חלבי או בשרי, אנו עלולים להגיע לידי מכשול של אכילת בשר וחלב גם יחד. אמנם נתנו בדבר שני היתרים:

א: להכין את הלחם בצורה משונה.

ב: להכין כמות מועטה שתספיק רק לאותו היום (ובאותו היום הרי הוא זכור ולא יבוא לידי מכשול).

ועל פי זה נהגו במאפיות השונות (על פי הוראות הכשרות של הרבנות הראשית) להכין את הבורקס גבינה בצורה של 'משולש' כדי שיהיה סימן והיכר בדבר ולא יגיע לידי מכשול. ובאחד השיעורים שמסרתי אודות כך, סיפר לי יהודי ממשותפי השיעור, שבמאפייה אחת לא הקפידו על כך והכינו בורקס גבינה בצורה רגילה (מרובע - כמו בורקס תפוחי אדמה) והוא קנה בורקסים אלו בחושבו שהם ממולאים בתפוחי אדמה, ובסעודת ליל שבת רעייתו הגישה זאת כמנה בתוספת רוטב בשרי (עם כבד) ותוך כדי האוכל גילו כי הם אוכלים בשר עם חלב, וכדי בדיון וקצף.

וורט לשולחן שבת

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

אף אחד מהחרטומים לא הצליח לפתור את החלום של המלך. היו כמה רעיונות לא רעים - שהמלך יוליד שבע בנות ואח"כ הוא יקבור אותן - אבל את כל הרעיונות פרעה פסל על הסף. עד שהגיע יוסף! השאלה היא מה בדיוק יוסף הבין ששאר החרטומים פיספסו? ומה פתאום הוא מתחיל לתת גם עצות - שצריך להפקיד פקידים ולאגור מזון - הרי ביקשו ממנו רק לפתור את החלומות וא"כ מה פתאום הוא גם נותן פתרונות?! התשובה לכך נעוצה בשאלה מי ראוי להיות מלך ומה תפקידו של המלך. במצרים - בחירת המלך היתה נעשית בצורה די משונה. פרעה למשל התמנה למלך לא בגלל שהיה שליט רב חסד או גיבור - אלא רק בגלל שהוא ידע הרבה שפות! כלומר התפיסה המצרית היא שתפקיד המלך הוא לייצג את העם ולטוות קשרים בין העמים, כך שלא בהכרח מחובתו לקחת אחריות ולהוביל את כלל האומה ולכן הציגו פתרונות במרחבו הפרטי של פרעה. כשיוסף מגיע הוא משנה בדיוק את התפיסה הזאת וטען שחלום של מלך זה חלום של כל האומה! כי הגדרת תפקידו של המלך הוא: שהמלך הוא לבו וראשו של העם, וממילא גם הפתרון חייב

להיות במסגרת כלל העם המיצרי כולו! ומהסיבה הזאת בדיוק הוא גם המשיך ונתן את העצה איך להתגבר על הרעב - כי כל הסיבה שפרעה ראה את החלום זה בשביל שהוא יפעל ויעשה הכל בכדי למנוע את הרעב. כי הרי המלך הוא הראש של העם - ולכן זכותו וחובתו לדאוג לכל העם! ה"ויכוח" מה תפקידו של המלך ממשיך גם לאחר מכן כשפרעה מקבל את דברי יוסף במלואם ומסכים לפתרון החלום, אבל במקום שזה יניע אותו לקחת אחריות וליזום הצלה לכולם, הוא פשוט מעביר ליוסף את כל האחריות ומשאיר לעצמו רק את הכבוד והשררה. כי בעיני פרעה להיות מלך זה תפקיד שהוא נועד רק לקבל ממנו, ולא מתאים לו פתאום לקחת אחריות ליזום ולפעול ולהתחיל לדאוג לעם. יש כאן נקודה שאפשר לקחת; לכל אחד מאיתנו יש איזה רצון לשבת על זרי דפנה ולחכות שדברים טובים יתרחשו מאליהם ושנאחנו נהיה שם רק בסוף כמלכים - אבל אין לנו הרבה חשק לקום ולעשות. יוסף מפקיע את הגישה הזאת ומלמד אותנו שעם האחריות באה הגדולה והמלכות! "וברכתיך בכל אשר תעשה", שבת שלום.

טירת המשפחה

ניתן להניח בתיבת הדואר

רחוב חפץ חיים 14 כניסה ו' רעננה

הרב יגל

0584810910

רחוב חפץ חיים 46 רעננה

הרב הורוויץ

0545710582

שיעור דף היומי

מסכת בבא קמא

9:10 ראשון-שישי

שחרית 8:15

RCK

אחוזת 198 רעננה

0587945168

הרב אריאל מרגי